

EL SETGE DE MONTSORIU

Montsoriu va ser al llarg de tota la seva història un castell inexpugnable. Només l'abandó, que s'inicià al s.XV i s'allargà 500 anys, va posar fi a la solidesa dels seus murs. Algunes de les llegendes a l'entorn d'aquest castell que el cronista Bernat Desclot definia l'any 1285 com "un dels bells e dels nobles del món", reforcen aquesta idea de grandesa i demostren que la memòria col·lectiva, fantasiosa o fidel a la història, va fer perviure un passat esplendorós.

Montsoriu era un castell inexpugnable. Tot i així, un rei moro, convençut de la força del seu exèrcit i dels seus homes, va posar setge a Montsoriu amb l'objectiu de fer-lo caure. Rodejà el turó sobre el qual s'alça el castell, fent impossible l'arribada de provisions per cap dels camins. Només era qüestió de temps: soldats, nobles i animals no aguantarien gaire temps sense aliments ni aigua.

Però el dies passaven i el castell no semblava passar penúries. Els soldats feien les rondes, els atacs es repetien, i la vida dins del castell continuava com aquell que res. I una setmana, i dues i tres... I al cap d'uns mesos, com que el rei moro no marxava i el senyor del castell no es rendia, decretaren una treva. Era moment de negociar.

La trobada es faria a la sala noble del castell i se'l rebria amb tot el respecte i honors: "Passeu, passeu, bon convidat, i seieu a la nostra taula". La taula, parada i plena de gent, ben aviat es va omplir de plates de carn, pans rodons i gerres d'aigua i vi. I per més extraordinari, al rei moro se li serví un peix fresc deliciosament cuinat.

En aquell moment el rei moro va comprendre que el setge era inútil. L'endemà mateix marxaria. Però com s'ho havien fet? El rei moro no sabia mai que per sota els murs de Montsoriu un túnel secret portava fins a la riera d'Arbúcies. I n'hi havia encara un segon que, diuen, duia fins al port de Blanes.

Amb el temps aquest túnel s'ha perdut, però encara avui hi ha qui recorda haver vist l'entrada.